

Oppepper

De regenboom

De schoonheid van een zonsondergang, de grootsheid van de oceaan, de glimlach van een baby... waar we ook kijken zien we Gods hand en fluistert Zijn stem tot ons dat alles zin heeft, dat er een plan is, een reden voor ons bestaan. De fysieke wereld heeft ook altijd een geestelijke tegenhanger en als wij met een open hart naar de wonderen van de schepping kijken kunnen we daar prachtige levenslessen uit trekken. Zo bestaat er een boomsoort in de tropen, genaamd 'de regenboom' (Saman Samanea) die ons iets te vertellen heeft.

De boom heeft zijn naam te danken aan het feit dat men vroeger dacht dat deze boom zelf regen kon produceren. De grond rondom deze boom, met een overweldigend groot en ruim bladerdek, blijkt namelijk altijd vochtig, vruchtbaar en groen te zijn, zelfs in droge gebieden waar verder nauwelijks iets tot bloei kan komen. Zodoende brengt de regenboom verlichting op plaatsen waar de grond verder hard en onvruchtbaar is, dieren zoeken maar al te graag verkoeling onder haar uitgestrekte takken en zo wordt de regenboom vaak het middelpunt van een verfrissende oase.

Hoe kan dat? Er is tenslotte niemand die de boom elke morgen even een gietertje water komt geven. Zodoende dachten de inboorlingen vroeger dat de boom zelf regen kon maken, vandaar de naam die ze er aan gaven; 'de boom van de regen.' Het is inmiddels bekend dat de boom zelf geen regen veroorzaakt, maar zijn eigenschappen zijn toch heel bijzonder. Zo sluiten de bladeren van deze boom zich in de avond en tijdens een regenstorm zodat de regen de grond veel makkelijker bereikt dan bij een normale loofboom. Zodoende wordt de grond onder de boom beter bewaterd dan bij vele andere bomen het geval is. De stam van de boom zelf scheidt ook een stof af waardoor de grond als het ware bemest wordt en tenslotte zorgen de grote schaduwen die de boom voortbrengt voor verkoeling voor mens en dier en ontstaat er een prima klimaat voor plantengroei.

In droge, onvruchtbare gebieden zou iedereen wel zo'n boom in de buurt willen hebben. En dat is de les die wij er als Christenen uit kunnen leren.

Is de wereld om ons heen ook niet dor en onvruchtbaar? Zuigt de koperen ploert niet het laatste beetje vocht genadeloos uit de verharde grond en zuchten de mensen het niet uit, op zoek naar verfrissing, een oase om zich even terug te trekken en weer op adem te komen.

Die oase bestaat, want het is Gods bedoeling dat wij als Zijn kinderen als een 'regenboom' in de wereld staan om een rustplaats te bieden voor mens en dier en wij de grond onder onze voeten vruchtbaar maken door het water van Gods Woord en die bewerken met Zijn liefde. Het is Gods wereld, en Gods plan. Niet het onze. Zoals Johannes de Doper zei, wij zouden kleiner en kleiner moeten worden, zodat Gods boom door Zijn kracht kan groeien en groeien en, zoals Jezus het zelf zei: de vogelen van de hemel hun nesten kunnen bouwen in de takken en de mens tegen de stam mag rusten.

Wat een mooi plaatje, om als Gods regenboom te mogen fungeren als een plaats van rust en groei, waar vermoeide mensen kunnen schuilen, op adem kunnen komen en zich kunnen voeden en laven aan de geestelijke kracht van God. De regenboom kan zelf de regen niet maken, maar Jezus zei wel dat er stromen van levend water uit het binnenste van die mens zullen stromen die in hem gelooft. En reken maar dat het levende water van Christus meer dan krachtig genoeg is om de wereld eens goed te bewateren.

